



זוהר פרשת פנחס (רכא):

ושם איש ישראל המוכה וגו'. אמר רבי יצחק מקרא זה כך היה לו ליכתב, ושם איש ישראל אשר הכה פנחס, ולא המוכה אשר הוכה, ולמה לא נאמר אלא בדרך נסתר, אלא כך אמר רבי שמעון כיון שהעלה הקב"ה את פנחס לכהונה גדולה, לא בקש להזכיר לפנחס הריגת נפש, שהרי אין ראוי זאת לכהונה, טרם שהעלה אותו לכהונה גדולה הזכיר לו ואמר וירא פנחס וגו' ויקח רומח וגו' וידקור את שניהם, וכיון שהעלה אותו לכהונה גדולה לא זכר שמו בהריגה, שהרי אין ראוי לו זאת, וחס הקב"ה על כבודו, שאין נאה לכהן גדול להזכר בהריגה, וכן זה הטעם בהכתוב ושם האשה המוכה.

זוהר פרשת פנחס (דף רכה):

פנחס בשביל שקנא על ברית הזזה זכה לכל ולא עוד אלא שהגין על כל ישראל ובו נתקיים והתענג על ה'

פתח ואמר בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה, בטח בה' בכל לב, ועשה טוב, זה תקון הברית הקדוש, שתהא מתקנו ונוטר אותו כראוי, ואם אתה עושה כן תהיה שוכן כאן בארץ, ותיזון ממך ותתפרנס ממך אמונה היא שלמעלה^[כ] ואז (תהלים ל"ז) והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך, כל זה יתתקן על ידי תיקון הברית, כיון שנתתקן הברית נתתקן הכל, פנחס בשביל שקנא על ברית הזזה זכה לכל, ולא עוד אלא שהגין על כל ישראל, ובו נתקיים והתענג על ה', שהרי נתעלה ונתקשר למעלה באור הראשון שברא הקב"ה, וגנזו באור ההוא שהיה אברהם נהנה ממנו, ואהרן הכהן נתקשר בו, ולאחר שנתעלה לכהונה גדולה לא נזכר בו הריגת זמרי ולא נאה להזכיר זאת בו, כדי שלא תהיה לו כל שייכות בהענפים של כח הטומאה, ואין ראוי להזכיר זאת עליו, שכל ההורג נפש ענפים של צד הטומאה יש בו, ופנחס הרי הוא נאחז בבחינת הימין ואין לו חלק בצד הטומאה כלל, ולכך לא נזכר כאן שהוא הרג, שהרי מה שנראה שזה שבח גנאי הוא לו, וזהו ירידה ממדרגה העליונה שנאחזה בו, וע"כ כתוב המוכה אשר הוכה בסתם, וכמו כן ושם האשה המוכה, ולא נזכר על ידי מי.

זיו הזוהר

כ. אמונה דלעילא זו השכינה הקדושה, שיגרום השפעת שפע העליונה בה, וזהו סוד הכתוב תנו עוז לאלהים.

זוהר פרשת פנחס (רל:ט):

דבר גדול מצינו בגורל - בגורל של יהושע כתוב על פי הגורל על פי הגורל ודאי - שהגורל היה אומר זה חלקו של יהודה וזה של בנימין וכן כולם

על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט. אמר רבי אבא כתוב (קהלת ג') והאלהים עשה שייראו מלפניו, מהו עשה, אלא האלהים סתם זו הגבורה אשר מאין סוף ומאין חקר, כמו שכתוב (ישעי' מ') אין חקר לתבונתו, האלהים ולא אלהים^[כא] עשה לעץ התחתון הזה, עשה אותה והתקין אותה, לבעבור שכל מי שיכנס לעץ העליון יכנס ברשות, שימצא לעץ התחתון ויפחד ליכנס אלא שיהיה כראוי, בוא וראה שעץ התחתון שומר הפתח היא, וע"כ נקראת שומר ישראל, וזה עץ התחתון שעשה שותה וניזונת מן העץ שלמעלה, ומפני מה עשה, כדי שייראו מלפניו בני העולם, ולא יקרבו אליו אלא אותן הראויים לקרב ולא אחר, וישמרו האנשים דרכי התורה, ולא יסירו מהם לימין ולשמאל^[כב] ובוא וראה על אותו העץ שכל הכחות שורים בו^[כג] אמר דוד אתה תומך גורלי, מהו גורלי, זה הגורל שנאחז בו דוד המלך, ועל כן כתוב על פי הגורל וכמו כן מה שכתוב על פי ה', וכתוב וימת שם על פי ה', על פי הגורל^[כד] כתוב, ולא על פי גורל (אמור קא). ואמר רבי יהודה אמר רבי יצחק דבר גדול מצינו בגורל, בגורל של יהושע כתוב על פי הגורל, על פי הגורל ודאי, שהגורל היה אומר זה חלקו של יהודה וזה של בנימין וכן כולם.

זוהר פרשת פנחס (רד):

נלך ונגמול חסד להרמון שהיה מלא מהכל - ור' יוסי מפקיעין הוא שמו

אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה וגו'. פעם אחת אמר רבי אלעזר להחברים, נלך ונגמול חסד להרמון שהיה מלא מהכל, ור' יוסי מפקיעין הוא שמו, שהרי נסתלק מזה העולם ואין מי שיהיה ראוי לעסוק בו, והוא מודע לנו, הלכו שמה, כיון שראו אותם כל בני העיר יצאו אליהם, ונכנסו שם בבית ר' יוסי מפקיעין הם ואלו החברים, בן קטון היה לו לר' יוסי ולא הניח לכל איש לקרב אל מטת אביו לאחר מותו, אלא הוא בלבדו היה סמוך לו ובכה עליו פיו בפני אביו מדובקים, פתח עלם הזה ואמר, רבונו של עולם, כתוב בתורה (פרשת תצא) כי יקרא קן צפור לפניך וגו' שלח תשלח את האם וגו', היה גועה עלם הזה בכה ואמר, רבונו של עולם אנא תקיים אתה אלו דברי התורה, שני ילדים נולדנו מאבי ואמי, אני ואחותי הצעירה ממני, היה לך לקחת אותנו ולקיים דברי התורה, ואם תאמר רבונו של עולם אם כתוב ולא אב, הלא כאן הכל נלקח האב והאם, אמי כבר מתה ולקחת אותה מעל הבנים, ועתה אבי שהיה חופף עלינו נלקח מעל הבנים, איה דין התורה, בכור ר' אלעזר והחברים לעומת הבכיה וגעיה של העלם הזה, פתח ר' אלעזר ואמר (משלי כ"ה) שמים לרום וארץ לעומק וגו', בתוך כך שאמר ר' אלעזר מקרא הזה היה עמוד אש מפסיק ביניהם, ועלם

זוהר פרשת פנחס (רד):

כא. האלהים זו ספירת בינה, אלהים היינו גבורה או מלכות, והבינה שנקראת אמא הולידה לעץ התחתון, זו המלכות שנקראת ברתא דילה.

כב. פירוש לא להוסיף ולא ליגרע. **כג.** פירוש שכל הספירות משפיעין כחותיהן במלכות.

כד. בה"א הידיעה מרמז על מלכות פה, שורש דוד

הזה היה פיו דבוק בפי אביו ולא היו נפרדים, אמר רבי אלעזר או שרוצה הקב"ה לעשות כאן נס, או שרוצה שלא יעסוק בו איש אחר, אבל על דברי העלם הזה ודמעות שלו אין ביכולתי לסבל, בתוך כך שהיו יושבים שמעו קול אחד שהיה אומר, (דף רה.) זכאי אתה ר' יוסי, שדברי גדי הקטון הזה ודמעותיו עלו לפני כסא המלך הקדוש ודנו דינו, ושלשה עשר אנשים הזמין הקב"ה למלאך המות תחתך, והרי עשרים ושנים שנה הוסיפו לך עד שתלמד תורה לגדי הזה השלם והחביב לפני הקב"ה, ויקומו ר' אלעזר והחברים ולא הניחו לכל איש לעמד בבית, מיד ראו שאותו עמוד האש נסתלק, ור' יוסי פתח עיניו, ועלם הזה עוד היה פיו דבוק בפי אביו, אמר רבי אלעזר אשרי חלקינו שראינו תחיית המתים עין בעין, קרבו אליו וראו שעלם הזה נתעלף כאילו היה נגוע מזה העולם, אמרו אשרי חלקך ר' יוסי, וברוך השם שעשה לך נס בעבור הגעיה ובכיה של בנך ובעבור דבריו, שכך הרעים בדברים נאים אל שער השמים, ובעבור דבריו ודמעותיו הוסיפו לך חיים, לקחו עלם הזה ונשקוהו ובכו עמו מגודל השמחה, הוציאוהו לבית אחר להשיב נפשו, ולא הודיעו לו מיד אלא לאחר כך, וישמחו שם שלשה ימים וחדשו עם ר' יוסי הזה הרבה חידושי תורה, אמר להם ר' יוסי, חברים, לא ניתנה לי רשות לגלות מה שראיתי בעולם ההוא אלא לאחר י"ב שנה, אבל שלש מאות וששים וחמש דמעות ששפך בני נכנסו במספר לפני המלך הקדוש, ואני אומר לכם חברים שבשעה שפתח בפסוק ההוא וגעה באותן הדברים, נודעו ג' מאות אלפים כסאות העומדים בישיבה של מעלה, וכלם עמדו לפני המלך הקדוש ובקשו רחמים עלי וערבו בעדי^[כה] והקב"ה נתמלא רחמים עלי, והוטבו לפניו דברי בני איך מסר נפשו עלי, ואפטרופוס אחד עמד לפני הקב"ה ואמר, רבונו של עולם הרי כתוב (תהלים ח) מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם, יהי רצון לפניך בזכות התורה, ובזכות ילד הזה שמסר נפשו על אביו, שתרחם עליו וינצל, ושלשה עשר אנשים הזמין לפניו תחתי ונתנם לו לעירבון [שאנצל] מדין הקשה הזה^[כז] אז קרא הקב"ה למלאך המות ופקד עליו שישוב אלי לאחר עשרים ושנים שנה, שהרי לא ניתן העירבון לפניו אלא לבעבור שיוחזר בידו המשכון שהיה בידו^[כח] ועתה חברים מפני שראה הקב"ה שאתם צדיקי אמת נעשה הנס לעיניכם.

זיו הזוהר

היה נצרך לפעול אצל מלאך המות שיתרצה להשיב הנפש קודם זמן תחיית המתים, וכאשר ימות ר' יוסי פעם ב' יחזור ויקחנה, והעירבון דהיינו הי"ג אנשים יפטרו אז מן העירבות, וענין העירבון של י"ג אנשים קשה להבין בפשוט לומר שבעבור זה מתו אז קודם זמנם, אלא יותר נראה לומר שניתנו לו בתור עירבון דהיינו בטוחות להיותם לגמרי נפשותיהם ורוחותם ונשמותיהם תחת רשות מלאך המות כל זמן שלא ימות ר' יוסי פעם ב', כי מלה"מ חשב שבאם יעמד ר' יוסי לתחיה לא ימות עוד פעם ב' כמו שעתידי להיות לעתיד לבוא בזמן תחיית המתים. כז. היינו הנפש של ר' יוסי כמו שנתבאר לעיל.

המלך עליו השלום. כה. להיות עריבים בעדו שלא יקלקל מעשיו ויולד רעה לנשמתו על ידי תחייתו, וענין זה יכול להיות על ידי סיעתא דשמיא. כו. נלפע"ד בדרך אפשר שזה האפטרופוס שהוא המלאך מט"ט נתן י"ג אנשים בתור בטוחות למלאך המות שיתרצה להשיב עתה לר' יוסי נפשו שלקח ממנו בשעת מיתה להיותה תחת תפקידתו, ויהיה מלאך המות בטוח שימות ר' יוסי פעם שנית ויקח אז את נפשו פעם שנית תחת תפקידתו, כי כן היא גורת המלך שנפשות המתים לוקח אותן מלאך המות בשעת מיתה למסורם למלאך דומה הממונה על המתים בתור משכן עד זמן תחיית המתים, ולכך

(זוהר שם)

סוד המיתה

פתח רבי יוסי ואמר, כתוב (שמואל א' ב') ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל, מקרא זה יש לעיין בו, וכי ה' ממית, והלא שם הזה הוא סם חיים לכל, וזה הענין של מיתה אין שורה בו, ובכל מקום שם הזה נותן חיים לכל העולם, מהו ה' ממית, הרי יחשבו האנשים שהוא ממית לכל האנשים, אלא ה' ממית ודאי, ואיך הוא ממית, אפשר תאמר לפי שבא המות כאשר השם נסתלק מעל האנשים, שהרי בעוד שהוא עליו אין יכולים כל המקטריגים שבעולם להזיק לו, ובשעה שנסתלק מעל האיש מיד כל המקטריגים יכולים להזיקו והוא מת, לא כן, אלא ה' ממית, למי ממית, לאותו כח הרע שבגוף הנמשך מן צד הטומאה^[כח] כיון שזה הכח הנמשך מצד הרע רואה את זיו כבודו של הקב"ה מיד מת, ואין לו קיום אפילו רגע אחד, כיון שאותו כח הנמשך מן צד הטומאה מת ונעבר מן העולם, מיד מחיה, למי מחיה, לאותו הכח הנמשך מן רוח הקודש שבא מצד הקדושה, מחיה אותו ומעמידו בקיום שלם, הכל עושה הקב"ה בזמן אחד, ומה שאמר מוריד שאול ויעל, מוריד לאותו רוח קדוש שיהיה נידון בשאול, ועושה לו שם טבילה להטהר, ומיד מעלה ונכנס למקום שנצרך בגן עדן, ואני, חברים, בשעה ההיא שנסתלקתי מן העולם רוח שלי נסתלק, ונרדם מיד עד שעה קטנה שהחיה אותי הקב"ה^[כט] והגוף היה מת, ובשעה שפתח בני באותן הדיבורים אז פרח נשמתו, ופגעה בנשמה שלי שהיתה עולה מתוך הטהרה ומתוך הטבילה ונכנסת במקום שנצרכה ליכנס, ושם דנו דינה ונתוסף לי עשרים ושתים שנות חיים, בשביל הדמעות והדיבורים של בני, מכאן ולהלאה יש לי לעסוק במה שראיתי, ואין עוד לי לעסוק בעניני עולם הזה כיון שראיתי מה שראיתי, והקב"ה רוצה שלא יהיה נאבד ונשכח ממני מאומה.

(זוהר פרשת פנחס (רה):)

צלפחד זה בשביל דיבור מת - ואתה אבי בשביל דיבור חזרת לעולם הזה

פתח עלם הזה בנו של ר' יוסי ואמר, אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה וגו', אבינו, יש עליו טעם למעלה המאריך את התיבה ומושך לה^[ל] אוי חסידים קדושים, כמה גדול משך הצער במקרה של אבינו, אין צער ואין כאב של רוח ונפש אלא במקרה כזה^[לא] אבינו, בכאב לבבנו, מת במדבר, וכי אחרים לא מתו במדבר שכך נרשם בכתוב ואומר שהוא מת במדבר, והלא אלפים ורבות מתו במדבר, אלא הרבה אנשים ערומים

זיו הזוהר

כבר זה ב' אלפים שנה לחכמי ישראל, והרי זה כמו מציאת ארצות אמעריקא שנזכר ג"כ בהזוהר כידוע, וזה מובן שנשמת הצדיק נתעוררת מיד כנזכר כאן אצל ר' יוסי, אבל נשמות הרשעים בחשך ידמו זמן ארוך. ל. זה טעם הזרקא שעל תיבת אבינו. לא. כאשר יקרה צרה כזו שהאב מת ומניח יתומים קטנים.

כת. היינו נפש הבהמיות המפשטת כוחותיה בכל הגוף לענינים הגשמיים ותאות עוה"ז, וזה הענין נרמז בכתוב כי לא יראני האדם וחי. **כט.** בעתים הללו נתעוררו חכמי הפילאזאפי לעסוק בחכמת הספיריטואליזם שהיא דרישה למתים כעין בעלת אוב, ופרסמו שנודע להם חדשות ענין השינה של הנשמה לאחר מיתה מה שנזכר כאן בהזוהר ונודע

מהבנת ענין זה, יש אומרים שהוא מקושש עצים היה, שנאמר כי בחטאו מת, יש אומרים כך ויש אומרים כך, ואני כך למדתי, ביום שנפל אבי במחלתו למדו לי ענין זה, ועוד אני ראיתי מה שראיתי ופקד עלי אבי שלא לגלות, אלא כמה וכמה היו שמתו במדבר, ולא על חטא של קרת, ולא על חטא המרגלים כשנגזרה הגזרה, ולא על חטא העגל שעשו אותן שהטעו את העולם ואותן שנמשכו אחריהם, אבל הטענה שטענו אותן הבנות שאביהן מת במדבר, והוא היה צלפחד גדול לבית יוסף, ומפני שלא ידע דרכי התורה כראוי לא היה נשיא, וחטאו היה שלא שמר פיו ודיבורו כנגד משה, ועליו כתוב (במדבר כ"א) וימת עם רב מישראל^[לב] איש שלא ידע דרכי התורה כראוי, והוא היה רב שבמשפחה, גדול שבזרע יוסף מבני מנשה, ולפני שחטא במדבר בדיבורו לנגד משה חשבו שמשה נוטר שנאה להם, ולפיכך קרבו לפני משה ואלעזר וכל הנשיאים וכל ראשי האבות, ולא דברו עם משה אלא לפניהם, מפני שחשבו שנאה ממנו, מכאן מי שחושש על שנאה מן דיין יקרב אליו אחרים וירבה אנשים להיות עם הדיין, כדי שישמעו הדין ממנו ויירא מהם, ולא יהיה דן אלא כראוי, ואם לאו ידחה אותו מן הדין, והם לא ידעו שהרי והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה, ולא ידעו שמשה אינו כשאר כל אדם, כיון שראה משך כך, אמר רואה אני שכל האספה מאנשים גדולים מישראל וכל ראשי האבות וכל נשיאי העדה בשבילי נאספו, מיד חשך משה עצמו מן הדין, זה שאמר הכתוב ויקרב משה את משפטן לפני ה', ענותנותו של משה הקריב את משפטן לפני ה', דיינים אחרים אין הולכים בדרך זה, שאף על פי שרואים אספת רבים עליהם מחשד שנאה הם דנים הדין, ונקראים עזי פנים, אין בהם מענותנותו של משה כלל, אשרי חלקו של משה, שמחו ר' אלעזר והחברים, אמר עלם הזה נחזור לענין ראשון, **אבינו מת במדבר**, אבינו, זה הטעם שעליו דומה לנחש המרים ראשו וסומך עצמו על קדקדו ומושך זנבו לפיו^[לג] לרמז שמפני טעם ההוא שנמשך על תיבת אבינו למעלה מת, **במדבר**, - **בדיבור פיו**, נתבהל עלם ההוא בבהלה ואחז בקדקדו של אביו ובכה ואמר, **צלפחד זה בשביל דיבור מת**, ואתה אבי בשביל דיבור חזרת לעולם הזה, החזיר אביו פניו אליו ונשק לו וחבק אותו.

זוהר פרשת פנחס (דף ו).

אמר ליה ר' אלעזר, בני הואיל שאמרת דבר זה מהו כי בחטאו מת^[לד] אמר עלם הזה, אבי אבי אמת שבדיבור אחד די לנו, אלא מהו בחטאו, באותו החטא שחטא נחש ההוא, ומה הוא, דיבור פיו^[לה] כי בחטאו של אותו טעם הנמשך הוא מת, שהוא נחש הכרוך בזנבו, בחטאו ודאי.

זיו הזוהר

לעיל נזכר הרמז שהוא טעם הנמשך לרמז על גנוחי שעל צרה גדולה. **לד**. פירוש שהלשון כפול כיון שבתחילת דיבורן נרמז בשביל איזו חטא מת. **לה**. שהנחש חטא בדיבורו בלשון הרע על הקב"ה ובהסתה לעבירה.

לב. שאין לפרש כאן עם על הערב רב כיון שכתוב מישראל, אלא הרמז על איש שדיבר כמו עם הארץ כנגד משה, והוא רב, היינו גדול שבמשפחה, והוא מישראל. **לג**. כך היא תמונת טעם הזרקא, נמצא שזה רמז ב' בטעם הזרקא שעל תיבת אבינו, כי

זוהר פרשת בשלח (מז).

למדנו מכאן כי מנהיג העם הוא ממש כל העם אם הוא זכאי כל העם זכאים
יפקד ה' אלהי הרוחות לכל בשר איש על העדה. אמר רבי שמעון כתוב (ישעי' ס"ג) ויזכר
 ימי עולם משה עמו, ויזכר ימי עולם, זה הקב"ה, משה עמו, שקול היה משה ככל
 ישראל, ולמדנו מכאן כי מנהיג העם הוא ממש כל העם, אם הוא זכאי כל העם זכאים, ואם
 הוא אינו זכאי, כל העם אינם זכאים ונענשים בשבילו, וזה נתבאר.

זוהר פרשת בא (לו).

אין העולם מתקיים אלא על ראשי העם

אמר רבי יוסי מסתכל הייתי בדעתי שאין העולם מתקיים אלא על ראשי העם, אם ראשי
 העם זכאים טוב לעולם טוב לעם, ואם אינם זכאים וי לעולם וי לעם, אמר רבי חייא
 ודאי כך הוא, מניין, שכתוב (דה"ב י"ח) ראיתי את כל ישראל וגו', ויאמר ה' לא אדנים לאלה
 ישוּבו איש לביתו בשלום, ישוּבו, ישבו צריך לומר, לביתו, בביתו צריך לומר, שהרי אז עוד
 עמוד במקומם, אלא כך למדנו, אם ראש העם אינו זכאי, נתפס העם בחטאו, מניין, שכתוב
 (ש"ב כ"ד) ויאמר דוד וגו' הנה אנכי חטאתי וגו' ואלה הצאן מה עשו, דוד חטא וישראל סבלו,
 ואם ראש העם נתפס בחטאו נצול העם, שהרי הדין אינו שורה עליהם, זה שאמר הכתוב
 ויאמר ה' לא אדונים לאלה, כלומר אם אלו האדונים יהרגו ולא יהיו עוד ראשים להעם בדרך
 הזה, אז ישוּבו איש לביתו בשלום, כולם ינצלו אם ראשיהם יהיו נתפסים, ואפילו יהושפט
 נגזר עליו להיענש, לפי שנתחבר עם אחאב, לולי צעקה ההיא, שכתבו ויזעק יהושפט.

זוהר פרשת פנחס (רמ).

בזמן שהיה בית המקדש קיים הקריב קרבן וכל הכפרה שלו היתה תלויה עליו עד שנתחרט ושבר לאותו רוח גאות שלו והכניע אותו

צו את בני ישראל ואמרת עליהם את קרבני לחמי לאשי וגו'. כתוב (שמואל א' ט"ו) החפץ לה'
 בעולות וזבחים כשמוע בקול ה' וגו', אין רצונו של הקב"ה שיחטא האדם ויקריב קרבן
 על חטאו, אלא קרבן שהוא בלי חטא זה הוא קרבן שלם ונקרא שלמים, וכמו כן קרבן
 התמיד אף על פי שמכפר על חטאים, רבי אבא פתח (תהלים נ"א) זבחי אלהים רוח נשברה
 וגו', מקרא זה נתבאר שאין רצונו של הקב"ה בהקרבן שמביא אדם על חטאו, אלא רצונו
 ברוח נשברה, והאנשים אין מבינים מה שאומרים, וכך שמעתי מן המנורה הקדושה,
 שכאשר בא האיש להטמא בחטאיו ממשיך עליו רוח מן צד הטמאה, וזה הרוח מתגבר על
 איש הזה ושולט עליו בכל הרצון שלו, וצד הטומאה ההוא מתגבר בכוחו ונתחזק ושולט
 על האיש שינטה לרצונו, אם בא האיש להיטהר והוא שולט על צד הרע, מטהרים לו, בזמן
 שהיה בית המקדש קיים הקריב קרבן, וכל הכפרה שלו היתה תלויה עליו עד שנתחרט
 ושבר לאותו רוח גאות שלו והכניע אותו, וזהו היא שבירה לצד הטומאה ההוא, וכאשר
 נשבר רוח טומאה ההוא והקריב קרבנו, זה הוא הקרבן שנתקבל ברצון כראוי, ואם לא נשבר
 רוח ההוא אין קרבנו כלום ולכלבים נמסר, שהרי קרבן זה אינו של הקב"ה אלא נמסר
 לכלבים, ולפיכך כתוב זבחי אלהים כראוי הוא רוח נשברה, שיהיה נשבר רוח טומאה ההוא
 ולא ישלט, ועל כן מי שמשבר אותו כראוי עליו כתוב (תהלים ע"ח) רוח הולך ולא ישוב, יכול

איש ההוא להיות בטוח שלא יחזור אליו לעולם, זה שאמר הכתוב ולא ישוב, לב נשבר ונדכה, זה האיש שאינו מתגאה ואינו מתענג בתענוגי העולם, אלהים לא תבוזה, בכבוד הוא אצלו, צו את בני ישראל מהו צו, זו עבודה זרה, למען לא יכניס עצמו להטמא ברוח של טומאה, שהיא עבודה זרה ממש.

הצטרפו היום לאלפי הלומדים בספר הזוהר הקדוש

"ועשית ככל אשר יורוך"

גדולי ישראל פוסקים לימוד הזוהר היומי



הוראת גדולי ישראל ב' תמוז תשע"ב

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיכול לעיון לקרא לפחות דף אחד של חזונו הקדוש בכל יום, כל אחד לפי הכוח. אשפילו הגויסה לרב מסוגלת הרבה לטירת הגשש, וקורב הנאולה כירוד, ויודעם בחוכמת מיוחדת, כאריות מארות עינים, ומלות בפרוש קל וקצר, ומתחיל לפי השיעור של כל יום ויום, ובכוח הלמוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מנגלות רגע וזמר הזוהר, בחסד ובחיים רבים כמאמר תנא הקדוש ורבי שמעון בן יוחאי, בנין ויבורא דא יפעין ישראל מנלחא.

וגם זאת נבקש להרבות בקריאת הקטורת בטבנה ובשמחה בכל הודמנות (בנוסף על מה שאמרם ספר התפילה) במקומות הקדושים ובקברי צדיקים, ומפורש כזה הקדוש נול מנלה אטירת הקטורת, שדא כמנלה הגדולה הירעה, ומתקת הירעים, ומספכת מרה הרין למרה הרחמים, ואלו הן מנלות ידועות ומנוסות. ושופע המלה ישפיע תפילתו, ויבאן ששיעורו, ויבאן לפני נאקונו.

וירוש לבאנו נצלות נעום שוכוה נוחת כביא.

מאפים לישועות ברהמים

הנהגת אגודת ישראל

הנהגת אגודת ישראל

הנהגת אגודת ישראל

הנהגת אגודת ישראל

הנהגת אגודת ישראל

הנהגת אגודת ישראל

הנהגת אגודת ישראל

הנהגת אגודת ישראל

הנהגת אגודת ישראל

התקשרו היום

וקבלו סט ספר הזוהר הקדוש
עם תרגום לשון הקודש לביתכם,
בית המדרש והכנסת
בחינם!

052-7199033
052-7651911

<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יב</p> <ul style="list-style-type: none"> בלק פנחס מטות בלק <p>592 עמודים</p> <p>12</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יא</p> <ul style="list-style-type: none"> במדבר נשא בהעלותך שלח קרח חוקת בלק <p>592 עמודים</p> <p>11</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד י</p> <ul style="list-style-type: none"> אחרי קדושים אמור בהר בחוקותי <p>528 עמודים</p> <p>10</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד טז</p> <ul style="list-style-type: none"> ויקרא צו שמני תזריע מצורע <p>496 עמודים</p> <p>9</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד טו</p> <ul style="list-style-type: none"> ויקהל פקודי <p>640 עמודים</p> <p>8</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יד</p> <ul style="list-style-type: none"> תרומה תצוה כי תשא <p>560 עמודים</p> <p>7</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יג</p> <ul style="list-style-type: none"> יתרו משפטים <p>632 עמודים</p> <p>6</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יב</p> <ul style="list-style-type: none"> מטות זרוא בא בשלח <p>560 עמודים</p> <p>5</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יא</p> <ul style="list-style-type: none"> מקץ ויגש ויחיי <p>512 עמודים</p> <p>4</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד י</p> <ul style="list-style-type: none"> חיי שרה תולדות ויצא וישלח וישב <p>624 עמודים</p> <p>3</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד טז</p> <ul style="list-style-type: none"> נה לך לך ויירא <p>544 עמודים</p> <p>2</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד טו</p> <ul style="list-style-type: none"> הקדמות לתורת הזוהר הקדמת הזוהר בראשית <p>640 עמודים</p> <p>1</p> <p>מפגש העולם</p>
<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יא</p> <ul style="list-style-type: none"> אור חדש שיר השירים רות איכה תקוני זוהר חדש <p>448 עמודים</p> <p>18</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד י</p> <ul style="list-style-type: none"> אור חדש צו אחרי בהר נשא חוקת בלק מטות כי תצא כי תבוא <p>512 עמודים</p> <p>17</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד טז</p> <ul style="list-style-type: none"> אור חדש צו אחרי בהר נשא חוקת בלק מטות כי תצא כי תבוא <p>528 עמודים</p> <p>16</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יג</p> <ul style="list-style-type: none"> אור חדש צו אחרי בהר נשא חוקת בלק מטות כי תצא כי תבוא <p>528 עמודים</p> <p>15</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יב</p> <ul style="list-style-type: none"> אור חדש צו אחרי בהר נשא חוקת בלק מטות כי תצא כי תבוא <p>592 עמודים</p> <p>14</p> <p>מפגש העולם</p>	<p>ספר תורת הזהר תרגום הזהר בלשון הקדש כרד יא</p> <ul style="list-style-type: none"> אור חדש צו אחרי בהר נשא חוקת בלק מטות כי תצא כי תבוא <p>630 עמודים</p> <p>13</p> <p>מפגש העולם</p>						